

UDENRIGSMINISTERIET

Den 17. marts 1992

Udenrigsministerens redegørelse til Finansudvalget onsdag den 18. marts 1992 kl. 9.00.

Som nævnt i mit brev til Finansudvalget af den 12. ds. viser det afsluttende årsregnskab, der netop er afleveret, at der på paragraf 06.11.01. Udenrigstjenesten er tale om en bevillingsoverskridelse på godt 85 mill. kr. i forhold til det beløb, der er optaget på finansloven og tillægsbevillingsloven for 1991.

Problemet vedrører således ikke ramme 2, bistandsbevillingerne.

Udenrigsministeriet har en opsparingsreserve på godt 60 mill. kr., der bl.a. skulle have været anvendt til ministeriets fortsatte teknologiske modernisering, en nødvendig uddannelsesindsats m.v. Jeg vil anmode udvalget om, at denne opsparing anvendes til at dække overskridelsen, således at den udækkede bevillingsoverskridelse bliver på ca. 25 mill. kr.

Så snart jeg blev orienteret om situationen, anmodede jeg om en nærmere redegørelse og om, at der skete en orientering af Finansudvalget. Endvidere at der blev taget kontakt til Finansministeriet, Statens Regnskabsdirektorat og Rigsrevisionen med henblik på en nærmere gennemgang af ministeriets procedurer for bevillingskontrol og den fornødne opstramning.

Lad mig indledningsvis nævne, at de hidtidige interne vurderinger eller fremskrivninger har vist, at ministeriet ville kunne komme i bevillingsmæssige vanskeligheder i 1992 eller snarere 1993, hvorfor det ville være nødvendigt at gennemføre besparelser.

Besparelserne må nu fremskyndes, og jeg har netop fået forelagt og godkendt en spareplan med virkning allerede fra i år.

En foreløbig gennemgang af det netop afsluttede årsregnskab for 1991 viser en forbrugsstigning i forhold til de udlagte budgetter og i forhold til 1990 over en bred front.

Dette afspejler en kraftig aktivitetsforøgelse på grund af udviklingen i den internationale situation.

Året 1991 var præget af begivenheder, der stillede nye og uafviselige krav til udenrigstjenesten. Golf-krisen gik ind i sin akutte fase i januar måned. I løbet af foråret og sommeren tilspidsedes situationen omkring de baltiske lande. Jugoslavien-krisen brød for alvor ud fra juli måned og dominerede, sammen med Sovjetunionens opløsning og gennembruddet i fredsprocessen i Mellemøsten, det internationale billede frem til årets slutning. Samtidig kørte forhandlingerne om Den europæiske Union på højeste gear.

Alle disse elementer belastede Udenrigsministeriet usædvanligt kraftigt. Alene på ministerplan kan der i dette ene år inden for EF, NATO og CSCE tælles to ekstraordinære topmøder og i hvert fald 15 ekstraordinære udenrigsministermøder. Aktiviteten på embedsmandsplan har været tilsvarende hektisk.

Hertil kommer mange andre nye opgaver. Lad mig nævne nogle få eksempler. Der er skabt nye samarbejdsorganer, som NACC og Østersø-konferencen. Endelig er hele feltet af kommercielle kontakter med de central- og østeuropæiske lande blevet aktiveret efter optøningen i 1989/90, hvilket har medført en lang række kommercielle delegationsbesøg og -rejser, ligesom Udenrigsministeriet sidst på året udarbejdede Øststøtteplanen.

Budgettet er yderligere blevet belastet af udgifter til udbygning af EDB- og økonomisystemer, af den store ekstra kommunikationsbyrde mellem ude- og hjemmetjenesten og af det overarbejde, der nødvendigvis måtte præsteres til forberedelse af denne stærke nye aktivitet, hvortil kommer engangsudgifter i 1991 til gennemførelse af ministeriets nye struktur, herunder ombygninger, afholdelse af NATO-udenrigsministermøde m.v.

Siden 1. juli 1990 er der oprettet 11 nye repræsentationer: Sofia, Bukarest, Düsseldorf, Pretoria,